

Una taca que s'escampa

Un repàs ràpid a les iniciatives dutes a terme per divulgar la historieta

SEBASTIÀ ROIG > TEXT

>> *Una publicació del col·lectiu gironí 4 Rius de Tinta (2009).*

>> *Francisco Ibáñez, una presència habitual en els festivals gironins.*

Amb l'inici de la transició democràtica, el còmic va experimentar un reconeixement per part del públic, dels intel·lectuals, dels mitjans de comunicació i dels estaments oficials. El prestigi aconseguit era capaç de catalitzar iniciatives com la I Setmana del Còmic a l'Empordà (1980), organitzada per la discoteca Charly i la Galeria d'art Canaleta, de Figueres, que va comptar amb l'obra i la presència d'autors de la revista *El Jueves*.

La historieta també va servir de vehicle per a la normalització lingüística. Òmnium Cultural de l'Alt Empordà va incloure, el 1981, la realització d'una auca o un còmic entre les proves del seu concurs de treballs en llengua catalana. L'Ajuntament de Girona també va aprofitar el potencial comunicatiu de les vinyetes, l'any 1982, en el fulletó *El català, una llengua mil·lenària per al futur de Catalunya*. El llibret, dissenyat pel grup Praxis (Bep Marquès i Lluís Bosch Martí), tenia l'objectiu de normalitzar l'ús del català entre els escolars gironins. Al cap de pocs anys, un grup d'alumnes de COU de l'institut Santiago Sobrequés s'atrevia a editar *La Taca* (1985), una revista d'histories en català.

Còmic i il·lustració van compartir sala d'exposicions amb poesies visuals i fotografies, al Col·legi d'Aparelladors de Girona, com a part de l'antològica «Catalunya, centre d'art» (1986). Aquell mateix any, el governador civil Pere Navarro es queixava pels continguts independentistes d'una de les obres guanyadores del III Concurs Juvenil d'Historieta, que promovia la Generalitat.

A la ciutat de Girona, la primera gran manifestació popular dedicada a la historieta va tenir lloc el setembre de 1987. El col·lectiu Taca de Tinta va organitzar el festival Girona-Còmic, durant el qual es va inaugurar una exposició dels alumnes de la Facultat de Belles Arts de Barcelona, i es va pintar un mural col·lectiu a la plaça Santa Susanna.

El prestigi aconseguit era capaç de catalitzar iniciatives com la I Setmana del Còmic a l'Empordà (1980), que va comptar amb la presència d'autors de la revista *El Jueves*

QUIM BOU, DIBUIXANT DE CÒMICS

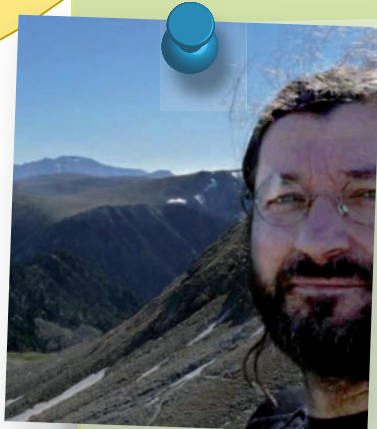
La fórmula estava molt allunyada de l'habitual dels salons del còmic. Que se'n fes una edició a Girona va estar a punt de fer-se realitat l'any 1995, quan els responsables de Ficòmic —entitat organitzadora del Saló Internacional del Còmic de Barcelona— van contactar amb la Fira de Girona, per organitzar-hi un saló. Tot i anunciar-se'n les dates, no es va arribar a un acord i el projecte va quedar ajornat sine die. El còmic hauria d'esperar al 1997 per entrar al recinte firal gironí. Ho va fer sota l'etiqueta Rock & Còmic, aprofitant la celebració de la V Fira del Disc de Colleccionista, i ja no se'n mouria fins a la darrera edició (2003).

En els últims anys, el creixement progressiu de l'empresa Panini en el camp editorial i la seva voluntat de vertebrar-se en el territori han ajudat a promoure un Festival del Còmic a Torroella de Montgrí (2007), en col·laboració amb l'Ajuntament. La iniciativa, que arriba a la sisena edició, s'allunya del model de saló i prefereix emmirallar-se en el festival francès d'Angulema.

L'Ajuntament d'Olot, a través de l'Institut de Cultura, ha publicat quatre títols dins la col·lecció *El Gamarús* que combinen el conte i el còmic. Pep Fargas ha escrit aquestes obres, amb la voluntat d'acostar la història de la Garrotxa a la mainada. Els llibres apareguts són: *El misteri de Sant Esteve* (dibuix de Jaume Cots, 2006); *La cabanya d'en Maruny* (Jaume Cots, 2008); *L'orde de l'escorpi* (Quim Bou, 2009); i *Una bomba a la corbata* (Quim Bou, 2009).

Cal remarcar, finalment, l'aparició del col·lectiu 4 Rius de Tinta, que aplega una vintena de dibuixants i autors de còmic. El grup va publicar una revista homònima, l'any 2009, amb el suport de l'Ajuntament de Girona. El segon número va sortir el 2011, però només en format digital. El col·lectiu manté obert un bloc (4riusdetinta.blogspot.com.es), des d'on continua escampant la taca del còmic amb ganes i energia.

Sebastià Roig és periodista.

Quim Bou és el més popular dels autors de còmics gironins. Inclassificable o polièdric, s'ha passejat per l'*underground*, la fantasia i els universos paral·lels, el costumisme, la política, les històries urbanes i quotidianes, la sèrie negra i el terror. Sol escriure els seus guions, però ha col·laborat amb altres guionistes: ell i Al Garcia signen els àlbums *A reventar!* (1996) i *Cercanías* (1998), per a Ediciones La Cúpula.

Natural de Vidreres, veí de Cornellà del Terri i al món des del 31 d'octubre del 1971, viu del dibuix, la il·lustració i el còmic. Té obra publicada per les editorials La Cúpula, Dude Comics i Dolmen Editorial, i a les revistes *Makoki*, *El Vibora* i *Cavall Fort*. En aquesta publicació té una plana quinzenal fixa del seu personatge *Ornis*, la seqüela infantil d'humor blanc de la seva gran saga.

És un artista versàtil, com ho demostren els premis que ha rebut: al Millor Guió, per *Oro Rojo*, al Saló del Còmic de Barcelona 2003 en la categoria de Votacions Populars; també va ser reconegut com a Millor Guionista en els Premis ComiCat 2010. Tanmateix, la seva obra més celebrada és la sèrie *Orn*, un univers medieval de personatges antropomòrfics, en què el personatge principal i protagonista està inspirat en el seu gos d'atura. Va rebre el guardó al Millor Dibuixant de l'Estat espanyol dels Premis de la Crítica 2009, 2008 i 2007 per *Orn*, que també va ser reconeguda com a millor obra. I també va guanyar el Premi a la Millor Obra al Saló del Còmic de Barcelona 2009 en la categoria de Votacions Populars.

Salvador Garcia-Arbós és periodista.

